



**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia  
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritivm Ibidem  
Parochi, Consiliarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,  
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

**Stevartius, Petrus**

**Coloniae Agrippinae, 1594**

**VD16 S 8949**

Quomodo Hæreses sine sanguine, vel extirpari, vel certè labefactari  
poßint. ibi. Nusquam Hæretici tantam libertatem concedunt Catholicis,  
quantam plu ribus in locis Catholici Hæreticis.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

sultibus tantum improborum se tutatos esse, & saepius iniuria passos, nunquam intulisse.

Com paremus nunc, si placet, cum hac fide & animo Catholicorum Jesuitarumque; fidem ac sententiam Protocstantium; tum etiam bella ab his & illis inuicem gesta perpendamus: apparebit sanè, qui sint Rerum publicarum cū Catholicis in res, qui belli tubæ, facesque. Primum, illud est admirabile, fide & in quod hi tam clementes atque mites Euangelici doceant, ac clamant contra Doctores Catholicos & Ecclesiam, fidem liberam esse; conscientias non cogi aut constringi: neminem ad fidem & religionem vi aut supplicio trahi; verbo Dei, contra errantes, non gladio, non laqueo aut igni, pugnare oportere. Itaque indignantur & horribilibus calumnijs Catholicos insectantur, qui contrarium docendum & summa est faciendum censem. Verum in hac re illud accidit: Nos Catholici, præsertim in Imperio, verbis severitatem, & poenas in contumaces Hæreticos præferimus: reipsa mansuetudinem & patientiam Hæretici è contrario sermone blan diuntur, & factis lædunt innocentes Catholicos. Nonnè in multis ciuitatibus ac Provincijs Imperij, etiam in quibus plures & meliores sunt Catholici quam Hæretici, libera est Religio? Nonnè multi Principes Catholici in suis ditionibus ac Regnis locum dedere & templo permisere, Lutherani, Caluinianis, Anabaptistis, alijs Hæreticis? Nonnè vbi cunque nonni hil virium sumpsit aliqua Hæretica factio, illicit tandem obtinuit libertatem? Atqui Catholici sentiunt alioqui, vi quoque & suppliciis in ordinem cogendos hæreticos. E contrario, vos qui fidem docetis, ita liberam esse debere, ut nemo propterea, quod aliam sectam, quam eius Principes & Magistratus, sequatur, aut in exilium mittendus, aut vlla molestia afficiendus sit; Vbi, queso, per Deum immortalem, hanc libertatem vos Catholicis permittitis? Vnum mihi locum in Imperio ostende, in quo si dominentur, aut sumnum Magistratum gerant Hæretici, hanc libertatem, quam ipsi petunt, & à nobis saepè impetrant, Catholicis relinquant? libertatem quidem hæresum quibusdam piant.

O

locis

locis relinquent, & varias, multiplicesque sectas. Sed nullum ibi, vbi summa penes Lutheranos, Caluinianos, aut alios Sectarios auctoritas ac potestas est, Catholicis locus est. Nonnè vos, profligatissimi Prædicantes, cùm primum aliquis Magistratus in Imperio Catholicam Religionem deseruit, auctores fuistis, vt spoliarentur tempora, ejaceretur Catholicis. Sacerdotes, vastarentur Monasteria, constuprarentur Morum templorum, niales, cætera fierent, quæ facta sunt, quæ nunquam satis de ab hereticis plorari possunt. Vos vbi cuncte estis, vbi cuncte Euangeli inique & um vestrum prædicatur, à Catholicis recepti estis, illorum per vim r- tempora occupastis; Catholici vbi cuncte templum petunt, bique fere occupatur, quod ipsis à maioribus ad hunc cultum, ad hęc sacra constructum est. Catholici vobis propria tempora concesserūt: in quę vos nunquam amplius illos admittitis; nec si noua construere vellent, concederetis. Velim profectò hęc attentius considerarentur: indigna videretur res, & defenda pijs. Nos libertatem verbis ad imimus; re, propter pacem, concedimus: Illi libertatem verbis pollicentur, re ipsorum eripiunt, præsertim Catholicæ fidei. Ego certè ex animo commoueor & doleo. Quare nobis Catholicis non eodem iure esse liceat, quo hereticis, nempe ut solum nostris, quam Patres vestri obuijs vlnis à suis maioribus acceptam nobis tradiderant) Religionem, nostris in Provincijs defendamus, nec alienas Sectas admittamus, quas communes nostri Maiores damnarant? Vercor profectò ne lenitate sit à nobis erratum nimia.

*Huius sunt plurimæ: ampla non modo in distinctionib. Principium Protestantium: sed in plurimæ: cunctis diuinus interdictur: Quare conciones prohibentur: Quare nec priuarim quidē quibusdam Religiosis tanquam in carcere clausis, Sacramentorum fructus, vel in extremis iubus Imperialibus. vnam in suis distinctionibus tueri Religionem: Hoc enim obij-*

cice

et Polycarpus, & adducet exempla Catholicorum Principum, qui omnes hæreses exigunt: quanquam hoc discrimen est, quod Protestantes ferè Catholicos omnes excludent: plerique autem Principes Catholicí multos ex Hæreticis sub sua ditione liberè viuere sinunt. Quid verò dicitur de Rebus pub. de liberis Imperij Ciuitatibus? Si secundūm decreta & cōuenta vtramq; oportet esse Religio nem liberam; quare ergo multis locis coguntur homines ad cōciones, ad conuenticula Lutheranorum? quare nec anguis vlli Sacerdotum conceditur, in quo Missas celebret? aut quare non pari cum Lutheranis & Protestantibus fruuntur libertate Catholicí? quare fortè inuenietur, qui dicat, Catholicam fidem Idololatriā esse? scelus hominis, an quia ita tibi videtur, talis etiam est? Etiam Catholicis Imperatoribus dogmata vestra hæretica visa sunt: ni hilominus vestris libertatem concesserunt. An quia minus pacifici sunt Catholicí? Atqui penes Magistratum est, coērcere improbos aut rebelles. Quid igitur causæ adferetis, nisi hanc unicum, vobis ita libere; nec cum Catholicis velle aut posse vos viuere, cùm tamen ipsi hoc velint, ac possint: & re ipsa, multis in locis, benignissimè vos tractent. Verū enim uero vos hæretici sic comparati estis, ut Catholicorum vel vestigia execremini.

At virgabit aliquis, illam libertatem, qua Hæreticis etiam ad sacras dignitates aditus pateat. Quasi verò hæc libertas sit Hæreticorum quidem hæc licentia esset, Catholicorum eterna seruitus; nec vlla ratio excogitari potest facilior ac promptior, totam Religionem funditus tollendi, quām si hæc libertas concedatur; si pro Catholicis sacrificiūque hominibus; Hæretici profani nobis sint venerandi. Ita scilicet rem Catholicam curabunt isti, sicut lupi oves, &c. Præterea, qua conscientia aut fide freti, has dignitates ambiunt, qui dignitates sacras contemnunt & irrident? Institutæ hæ sunt, ut Sacrificia offerantur pro viuis atque defunctis; ut DEI, Sanctorumque cultus & honor conseruetur ac augentur; ut psalmi, precesque statæ die noctuq; decantentur; ut

*De Autono-  
mia seu li-  
bertate Re-  
ligionis que  
ad aditus  
ad honores  
sacros Ec-  
clesiasticos.  
Ut Ecclesia  
stica bona  
possint sen-  
sim occupa-  
re Protesta-  
tes ubique  
conscientia  
rum liberta-  
tē afflatis.*